

AUTORZY / AUTHORS

Aleida Assmann – profesor anglistyki i literaturoznawstwa, egiptolog. W badaniach naukowych koncentrowała się na zagadnieniu antropologii kulturowej oraz pamięci kulturowej i komunikacyjnej. W 2014 r. otrzymała Heineken Prize, przyznawaną przez Royal Netherlands Academy of Arts and Sciences, a w 2017 r., wspólnie z mężem, Janem Assmannem, została wyróżniona nagrodą Balzana za *Collective Memory*. Rok później małżeństwo nagrodzono Peace Prize of the German Book Trade za wkład w umacnianie „trwałego pokoju i zrozumienia wśród narodów świata”.

Johanna Bodenstab – psychoanalitik i literaturoznawca. W 1995 r. przyjechała do Stanów Zjednoczonych, gdzie produkowała program radiowy dla German National Radio, poświęcając swoje audycje relacjom ofiar Holokaustu. Zebrane doświadczenie pozwoliło jej zawęzić badania do zagadnienia Zagłady przeżytej przez matki i córki.

Piotr Filipkowski – adiunkt w Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk, członek tamtejszego Zespołu Socjologii i Antropologii Kultury oraz Zespołu Studiów nad Metodami i Technikami Badań Socjologicznych. W 2008 r. obronił doktorat w Szkole Nauk Społecznych przy IFiS PAN na temat doświadczenia obozu koncentracyjnego w perspektywie biograficzno-narracyjnej. W latach 2002–2011 pracował w Ośrodku KARTA, koordynował program Historia Mówiona. Jest współtwórcą i stałym współpracownikiem Archiwum Historii Mówionej prowadzonego przez KARTĘ i Dom Spotkań z Historią w Warszawie. Członek Międzyzakładowej Pracowni Pamięci Społecznej przy Instytucie Socjologii UW, stypendysta Fundacji na rzecz Nauki Polskiej oraz prezes Polskiego Towarzystwa Historii Mówionej.

Michael Frisch – jego zainteresowania badawcze skupiają się wokół historii mówionej, historii publicznej i społecznej, a zwłaszcza wokół zagadnienia deindustrializacji i teorii dokumentu, a także oddziaływania nowych metod cyfrowych na historię mówioną i publiczną, pedagogikę oraz społeczne projekty dokumentacji. Ponadto przez wiele lat był zaangażowany w rozwój amerykanistyki w Buffalo University, przodującej w Stanach Zjednoczonych na polu badań nad wielokulturowym, genderowym i globalnym spojrzeniem na amerykańską kulturę i historię.

Ronald Grele – były dyrektor Columbia University Oral History Research Office, który przed laty kierował również Oral History Program w UCLA i New Jersey Historical Commission, a także pełnił funkcję wicedyrektora Ford Foundation Oral History Project. Karierę związaną z historią mówioną rozpoczął w John F. Kennedy Oral History Project. Jako stypendysta Fulbrighta w University of Indonesia prowadził warsztaty i seminaria poświęcone historii mówionej w Europie, Azji i Ameryce Łacińskiej. W 1988 r. został prezydentem Oral History Association, a przez wiele lat był również redaktorem „The International Journal of Oral History”. Autor m.in. *Envelopes of Sound: The Art of Oral History* i redaktor *Subjectivity and Multiculturalism in Oral History*.

Dobrochna Kałwa – historyczka, absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego, adiunkt Instytutu Historii UJ (do 2012 r.) i Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego (od 2012 r.), stypendystka Alfred Toepfer Stiftung (2010), Fulbright Foundation (2009), Geisteswissenschaftliches Zentrum Geschichte und Kultur Ostmitteleuropas, Universität Leipzig (2008) i innych. Wykładała gościnnie na uniwersytetach (Erfurt, Konstanz, Halle, Northwestern University). Redaktorka „Aspasia. The International Yearbook of Central, Eastern, and European Women’s and Gender History”, wiceprezeska Polskiego Towarzystwa Historii Mówionej.

Tony Kushner – profesor Parkes Institute for the Study of Jewish/non-Jewish Relations oraz Instytutu Historii w University of Southampton. Absolwent University of Sheffield i University of Connecticut, były historyk Manchester Jewish Museum, a od 1986 r. dyrektor Parkes Institute. Autor ośmiu monografii, m.in.: *The Holocaust and the Liberal Imagination: A Social and Cultural History* z 1994 r., *The Holocaust: Critical Historical Responses* z 2005 r., *Remembering Refugees: Then and Now* z 2006 r. oraz *Anglo-Jewry since 1066: Place, Locality and Memory* z 2009 r. Najnowsza pozycja jego autorstwa to *The Battle of Britishness: Migrant Journeys since 1685* z 2012 r. Obecnie pracuje nad problemem etniczności w brytyjskich siłach zbrojnych, a także dwiema książkami o Holokauście: *Journeys from the Abyss: The Holocaust and Forced Migration* oraz *Co-Presents to the Holocaust*. Współredaktor „Patterns of Prejudice” i zastępca redaktora czasopisma „Jewish Culture and History”.

Dori Laub – profesor psychiatrii Yale University, ekspert w dziedzinie metodologii relacji, badał zagadnienie traumy. Bazując na doświadczeniu zebranych podczas nagrywania relacji ofiar Holokaustu, rozwinął technikę wywiadu oscylującą wokół konceptu słuchania empatycznego, pomagającej świadkowi historii mówić i „przepracowywać” traumatyczne doświadczenia z przeszłości, mimo bólu, z jakim wiązał się ów proces.

Staughton Lynd – historyk i prawnik. Spośród wielu książek jego autorstwa, na szczególną uwagę zasługują m.in.: *Intellectual Origins of American Radicalism* z 1968 r., napisana we współpracy z Alice Lynd, *Rank and*

Fire: Personal Histories by Working Class Organizers z 1973 r., a także *The Fight Against Shutdowns: Youngstown's Steel Mill Closings* z 1982 r.

Eva M. McMahan – emerytowana profesor komunikacji James Madison University. Współautorka *Interactive Oral History Interviewing* oraz autorka *Elite Oral History Discourse*, analizująca relację historii mówionej jako zdarzenia komunikacyjnego.

Luisa Passerini – włoska historyk, zajmująca się badaniami nad teorią i metodologią historii mówionej, oscylującymi m.in. wokół zagadnienia subiektywizmu i historii życia prywatnego. Autorka wielu monografii i esejów, w przeważającej większości publikowanych w języku włoskim, jak m.in.: *Colonialismo portoghese e lotta di liberazione nel Mozambico* z 1970 r., *Torino operaia e fascismo* z 1984 r., *Storie di donne e femministe* z 1991 r., czy *Memoria e utopia. Il primato dell'intersoggettività* z 2003 r., a także w języku angielskim: *Women's Personal Narratives: Myths, Experiences and Emotions, in Interpreting Women's Lives. Feminist Theory and Personal Narratives* z 1989 r.

Alessandro Portelli – wykładowca literatury amerykańskiej na uniwersytetach w Sienie i w Rzymie w latach 1974–2012; w okresie 2004–2008 pełnił funkcję doradcy burmistrza Rzymu ds. pamięci historycznej. Jest założycielem i przewodniczącym Circolo Gianni Bosio, niezależnej organizacji promującej kulturę ludową, muzykę folkową i historię mówioną. Pracownik naukowy i profesor wizytujący w uniwersytetach na całym świecie: Manchester, Aberdeen, Columbia, Kentucky, Catholic University of Rio de Janeiro. W 2013 r. został wyróżniony dyplomem honorowym Uniwersytetu La Plata. Jego dorobek naukowy przetłumaczony na wiele języków, w tym: hiszpański, kataloński, fiński i portugalski.

Paul Thompson – brytyjski socjolog i historyk oralny, emerytowany profesor socjologii University of Essex. Uważany za pioniera badań w zakresie nauk społecznych, a szczególnie historii mówionej w socjologii i historii społecznej. W 1971 r. założył Oral History Society i czasopismo „Oral History”. W latach 1970–1973 prowadził badania w ramach pierwszego

w Wielkiej Brytanii projektu, poświęconego historii mówionej: *Family Life and Work Experience Before 1918*. W 1987 r. utworzył National Life Story Collection (znaną jako National Life Stories) w British Library National Sound Archive w Londynie, który miał za zadanie nagranie relacji, jak największej liczby Brytyjczyków. W późniejszym okresie Paul Thompson zawęził swoje zainteresowania badawcze do kwestii życia rodzinnego i wspólnotowego szkockich rybaków, a także mechaników samochodowych z Coventry i Turynu.